

EEN THIJS MARIS NAAR ONS LAND.

De aandacht valt te vestigen op een hier te lande nog ongezien en onbekend werk van *Thijs Maris*, dat eenigen tijd geleden uit Noord-Amerika naar Amsterdam verhuisde. Het is een klein, maar wonderfijn specimen van 's meesters subliem figuurwerk — en een der hoogst zeldzame eigenlijke portretwerken uit zijn geheele oeuvre — dat uit het bezit van den Heer J. G. Ure via den kunsthandel in dat van den Heer J. E. Goldschmidt overging. Volgens den schrijver van „*The brothers Maris*”, D. Croal Thomson, auteur ook van een ander, bekend werk over Thijs Maris, verbeeldt het een der kinderen van den schilder en aquarellist Jules Lessore, dien Thijs vroeger in Parijs reeds gekend zou hebben. Het is de beeltenis van een baby (h. 30, b. 25 c.M., get. rechts in het midden met het bekende monogram M. M.), een ongeveer halfjarig meisje met nog maar spaarzaam, zijg blond haar en groote donkere kijkers. Het dauwig-matte blank van het ronde gezichtje, dooraderd van de teerste tintenschemeringen, de rozige molligheid van de handjes en 't eene armpje, met 't even zichtbare polslijntje, de fijn-geronde vingertjes, de prachtige oortjes, de pruttelende lipjes, waartusschen het tongpuntje zich schijnt te bewegen, het met oneindige schakeering volmaakt geschilderde jurkje in zijn zacht-witte, donzige warreling van soepele plooitjes en kreukjes, waaronder de vormen van het kinderlijffe zich zoo wel laten raden, — het is alles van teederheid omwademd. En uit deze omhulling treedt het warme, trillende leven van het kleine wezentje in heel zijn broze liefelijkheid en in klaarsten vorm naar voren. Een der moeilijkste portretproblemen heeft Thijs Maris hier, dank zij zijn tot alles bekwame schildermacht en de totale overgave van zijn zeldzaam gevoelige ontvanke-lijkheid, op ideale wijze opgelost. Het is merkwaardig en verbluffend, hoe hij den lichamelijk tastbaren vorm van een menselijke figuur, bij volkomene, voel- en zichtbare herkenbaarheid als zoodanig, met de essence van het diepere, verborgen leven weet te omkleeden, zoodat het ten slotte bovenal, zoo niet alléén, die innerlijkste wezenlijkheid is, die tot ons spreekt en waarvan de impressie in onze herinnering beklijft.

H. F. W. JELTES.

AANWINSTEN VAN HET MAURITSHUIS.

Eenige interessante bruikleenen zijn deze Rijksverzameling tijdelijk — moge het zijn voor zéér geruimen tijd — komen verrijken. Vooreerst een met breeden, forschen streek geschilderde „grisaille” van *Rembrandt* uit de collectie-A. W. Volz te 's-Gravenhage, afkomstig uit de *Amsterdamsche Collectie-Six* en voorstellende „Jozef, zijn